

Tabernaculul

Sabat după-amiază, 20 septembrie

De memorat:

„Atunci, norul a acoperit cortul întâlnirii și slava Domnului a umplut cortul. [...] Norul Domnului era deasupra cortului ziua, iar noaptea era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.” Exodul 40:34,38.

Principală sarcină a poporului lui Dumnezeu din Vechiul Testament (ca și a noastră de azi) era să trăiască într-o relație strânsă cu Domnul, să I se închine, să Îl slujească și, în același timp, să le prezinte altora o imagine corectă a lui Dumnezeu (Deuteronomul 4:5-8).

În Eden, Adam și Eva s-au ascuns de Dumnezeu pentru că păcatul lor i-a făcut să se teamă de El. Păcătoșenia îi face pe oameni să se teamă în mod natural de Dumnezeu, iar această teamă ne denaturează viziunea asupra caracterului Său. Vestea bună este că Dumnezeu face primul pas pentru a repara relația ruptă. El îl cheamă pe păcătos înapoi la Sine: „Unde ești?” (Geneza 3:9).

Astfel, misiunea noastră principală este de a le prezenta celor din jurul nostru caracterul real al lui Dumnezeu și faptele Sale iubitoare și drepte. Atunci când sunt atrași de Dumnezeu și sunt convinși de dragostea Sa lipsită de egoism pentru ei, oamenii își vor preda Lui viața și vor asculta de ceea ce le spune El să facă, știind că este spre binele lor. Sanctuarul demonstrează faptul că Dumnezeu este aproape de oameni și le dezvăluia cele mai mari adevăruri, și anume cum îi salvează El pe cei care vin la El prin credință.

Duminică, 21 septembrie

Sabatul Domnului

Oricât de mult ar susține, în mod fals, cei care se opun Sabatului în ziua a șaptea că acesta a fost doar pentru evrei (ziua a șaptea a fost pusă deoparte și sfințită în Eden [Geneza 2:1-3]) sau că evreii au auzit prima dată despre el la Sinai (evreii țineau Sabatul dinainte de Sinai [Exodul 16:22-29]), nu există nicio îndoială că Sabatul a făcut parte din viața poporului evreu de la bun început.

1. Ce adevăr i-a fost repetat poporului, în Exodul 35:1-3, în contextul constru irii sanctuarului?

Exodul 35:1-3

- ¹ Moise a strâns toată adunarea copiilor lui Israel și le-a zis: „Iată lucrurile pe care a poruncit Domnul să le faceți:
- ² Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă, închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea.
- ³ Să n-aprinzi foc, în niciuna din locuințele voastre, în ziua Sabatului.”

Sabatul și mesajul său au fost, sunt și vor fi întotdeauna legate de Dumnezeu – cine este El și care sunt faptele Sale mărețe. Sabatul ne reamintește de actele Sale creatoare și salvatoare și ne concentrează atenția asupra lui Dumnezeu, care dorește să locuiască cu poporul Său. În acest fel, Sabatul și sanctuarul indică aceeași direcție: prezența lui Dumnezeu în viața noastră. Sabatul bisericii din Vechiul Testament transmite un mesaj multiplu. Esența poate fi rezumată în cinci idei esențiale:

(1) Dumnezeu este Creatorul, iar Biblia se deschide cu această proclamație copleșitoare și fundamentală (Geneza 1:1). Sabatul este memorialul viu al creației lui Dumnezeu (Geneza 2:2,3; Exodul 20:8-11). Din acest adevăr – Dumnezeu în calitate de Creator al nostru – decurg toate celelalte adevăruri biblice.

(2) Mesia va veni, iar această speranță se concentrează în jurul misiunii lui Dumnezeu privind Sămânța, care avea să învingă șarpele (Satana) și să aducă biruința asupra răului.

(3) Dumnezeu Își va instaura împărăția, iar Sabatul este pregustarea ei.

(4) Mântuirea vine de la Domnul, iar copiii lui Dumnezeu dau mărturie că Dumnezeu este Mântuitorul și Răscumpărătorul lor și că mântuirea vine ca rezultat al harului Său și numai al harului Său.

(5) Dumnezeu este judecătorul suprem al tuturor oamenilor. Cei care Îl sfidează și Îl neagă în mod constant nu vor avea niciun viitor, dar El le oferă viața veșnică fără plată celor care Îl urmează.

Evreii au o vorbă: Poporul Israel nu a păzit atât de mult Sabatul pe cât Saba tul l-a păzit pe Israel. Deși noi, ca adventiști, probabil că nu ne-am exprima așa, ce rol important are Sabatul în viața familiei noastre bisericești?

Darurile și Duhul

2. Ce lecții importante pentru zilele noastre găsim în Exodul 35:4 – 36:7?

Exodul 35:4 – 35:35

- ⁴ Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel și a zis: „Iată ce a poruncit Domnul.
- ⁵ Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint și aramă;
- ⁶ materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, în subțire și păr de capră;
- ⁷ piei de berbec vopsite în roșu și piei de vițel de mare; lemn de salcâm,
- ⁸ untdelemn pentru sfeșnic, mirodenii pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare;
- ⁹ pietre de onix și alte pietre pentru împodobirea efodului și a pieptarului.
- ¹⁰ Toți cei iscusiți dintre voi să vină și să facă tot ce a poruncit Domnul:
- ¹¹ locașul, cortul și acoperișul lui, copcile, scândurile, drugii, stâlpii și picioarele lui;
- ¹² chivotul și drugii lui, capacul ispășirii și perdeaua dinăuntru pentru acoperirea chivotului;
- ¹³ masa și drugii ei, cu toate uneltele ei, și pâinile pentru punerea înaintea Domnului;
- ¹⁴ sfeșnicul cu uneltele lui, candelale lui și untdelemnul pentru sfeșnic;
- ¹⁵ altarul pentru tămâie și drugii lui, untdelemnul pentru ungere și tămâia mirositoare, și perdeaua ușii de afară, de la intrarea cortului;
- ¹⁶ altarul pentru arderile-de-tot, grătarul lui de aramă, drugii lui și toate uneltele lui, ligheanul cu piciorul lui,
- ¹⁷ pânzele curții, stâlpii ei, picioarele ei și perdeaua de la poarta curții;
- ¹⁸ țărșii cortului, țărșii curții și funiile lor;
- ¹⁹ veșmintele preoțești pentru slujba Sfântului Locaș, veșmintele sfinte ale preotului Aaron și veșmintele fiilor lui pentru slujbele preoțești.”
- ²⁰ Toată adunarea copiilor lui Israel a ieșit dinaintea lui Moise.
- ²¹ Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui și pentru veșmintele sfinte.
- ²² Au venit îndată bărbații și femeile, toți cei cu tragere de inimă și au adus belciuge de nas, inele, cercei, brățări, salbe și tot felul de lucruri de aur; fiecare a adus prinosul de aur, pe care-l închinase Domnului.

- ²³ Toți cei ce aveau stofe (materii) vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu, din in subțire și păr de capră, piei de berbec vopsite în roșu și piei de vițel de mare le-au adus.
- ²⁴ Toți cei ce puteau aduce prin ridicare un prinos de argint și de aramă au adus prinosul Domnului. Toți cei ce aveau lemn de salcâm bun pentru lucrările rânduite pentru slujbă l-au adus.
- ²⁵ Toate femeile iscusite au tors cu mâinile lor și au adus lucrul lor, și anume: tort vopsit în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și in subțire.
- ²⁶ Toate femeile cu tragere de inimă și iscusite au tors păr de capră.
- ²⁷ Fruntașii poporului au adus pietre de onix și alte pietre pentru efod și pieptar;
- ²⁸ mirodenii și untdelemn, pentru sfeșnic, pentru untdelemnul ungerii și pentru tămâia mirositoare.
- ²⁹ Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe care-i trăgea inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise au adus Domnului daruri de bunăvoie.
- ³⁰ Moise a zis copiilor lui Israel: „Să știți că Domnul a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda.
- ³¹ L-a umplut cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări.
- ³² I-a dat putere să nascocoască planuri, să lucreze în aur, în argint și în aramă,
- ³³ să sape în pietre și să le lege, să lucreze lemnul cu meșteșug și să facă tot felul de lucrări meșteșugite.
- ³⁴ I-a dat și darul să învețe pe alții, atât lui, cât și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan.
- ³⁵ I-a umplut cu pricepere, ca să facă toate lucrările de săpătură în piatră, de cioplitură meșteșugită, de lucrat la gherghef și de țesut materii vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și in subțire, să facă tot felul de lucrări și născociri de planuri.”

Exodul 36:1 – 36:7

- ¹ Bețaleel, Oholiab și toți bărbații iscușiți în care pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul.
- ² Moise a chemat pe Bețaleel, Oholiab și pe toți bărbații iscușiți în mintea cărora pusese Domnul pricepere, și anume pe toți cei cu tragere de inimă la lucrul acesta, ca să-l facă.
- ³ Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele pe care le aduseseră copiii lui Israel ca să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaș. Chiar și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise în fiecare dimineață daruri de bunăvoie.

- ⁴ Atunci, toți bărbații iscusiți, prinși la toate lucrările Sfântului Locaș, și-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau
- ⁵ și au venit de au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor pe care a poruncit Domnul să le facem.”
- ⁶ Moise a pus să strige în tabără ca nimeni, fie bărbat, fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru Sfântul Locaș. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri.
- ⁷ Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările care trebuiau făcute, ba încă mai și trecea.

Pentru construirea cortului a fost nevoie de o mulțime de materiale prețioase, iar acest lucru s-a realizat prin donații generoase din partea celor din poporul lui Dumnezeu, care au dăruit din adâncul inimii, de bunăvoie și cu bucurie. Aceștia au oferit aur, argint, bronz, în subțire, pietre prețioase, țesături unice, lemn de salcâm, ulei de măsline, mirodenii și multe alte articole necesare. Oamenii și-au donat, de asemenea, munca, deoarece multe obiecte speciale trebuiau realizate prin munca lor artistică și sânguincioasă pentru cort sau mobilierul acestuia. De asemenea, croitorii trebuiau să realizeze veșminte pentru preoții care urmau să slujească în cort și pentru marele-preot, ale cărui veșminte foarte elaborate includeau un pieptar și o mitră.

Dumnezeu îi binecuvântase din belșug pe israeliți prin darurile pe care li le dăduseră egiptenii la plecarea lor din Egipt. Acum aveau ocazia să aducă daruri de recunoștință pentru cum îi condusesese Dumnezeu cu îndurare și putere, iar inimile lor au fost îndemnate să realizeze această lucrare spre gloria Sa. Poporul dăruia cu atâta bucurie și generozitate încât i s-a spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decât trebuie” (Exodul 36:5). Astfel, Moise a fost nevoit să oprească donarea.

Prin călăuzirea Duhului Sfânt, Dumnezeu a făcut în stare poporul să construiască tabernaculul cu acuratețe. Bețaleel, Oholiab și alții au fost „umplu[ți] cu Duhul lui Dumnezeu” (Exodul 35:31), ceea ce înseamnă că au fost înzestrați cu abilități, înțelepciune și iscusință artistică pentru a executa perfect toată lucrarea. Era un proiect enorm și trebuia să fie creat exact după modelul pe care Dumnezeu i-l arătase lui Moise.

Este relevant faptul că darul Duhului Sfânt era legat de diferitele abilități și aptitudini ale oamenilor, care trebuiau să fie folosite la construirea cortului. Umplerea cu Duhul Sfânt nu este un proces magic și nu înseamnă că în oameni există forțe spirituale speciale. Pentru a înainta cauza lui Dumnezeu și pentru a-Și îndeplini misiunea, Dumnezeu le dă putere credincioșilor Săi să Îi îndeplinească obiectivele și să facă lucrul acesta bine.

*Ce daruri spirituale ai primit atunci când ai fost umplut cu Duhul Sfânt?
Nu uita că darurile spirituale pot să se dezvolte numai atunci când cultivi
roadele Duhului în viața ta (Galateni 5:22,23)!*

Marți, 23 septembrie

Tabernaculul este construit

3. De ce crezi că au fost date instrucțiuni atât de explicite în Exodul 36:8 – 39:31? Ce ne învață acest lucru despre cum Îi pasă lui Dumnezeu de fiecare detaliu?

Exodul 36:8 – 36:38

- ⁸ Toți bărbații iscusiti și lucrătorii au făcut cortul din zece covoare de in subțire și răsucit, din fir albastru, purpuriu și cărmiziu; pe ele au țesut heruvimi lucrați cu măiestrie.
- ⁹ Lungimea unui covor era de douăzeci și opt de coți; iar lățimea unui covor era de patru coți. Toate covoarele aveau aceeași măsură.
- ¹⁰ Cinci din aceste covoare au fost prinse la un loc; celelalte cinci, de asemenea, au fost prinse la un loc.
- ¹¹ Au făcut chiotori albastre la marginea covorului cu care se sfârșea cea dintâi împreunare; tot așa au făcut și la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.
- ¹² Au făcut cincizeci de chiotori la cel dintâi covor și cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare; chiotorile acestea erau una în fața alteia.
- ¹³ Au făcut cincizeci de copci de aur și au prins covoarele unul de altul cu copcile, așa încât cortul alcătuia un întreg.
- ¹⁴ Au făcut niște covoare din păr de capră, ca să slujească de acoperiș pentru cort: unsprezece covoare de acestea au făcut.
- ¹⁵ Lungimea unui covor era de treizeci de coți și lățimea unui covor era de patru coți: cele unsprezece covoare aveau aceeași măsură.
- ¹⁶ Au prins împreună deoparte cinci din aceste covoare, iar pe celelalte șase de altă parte.
- ¹⁷ Au făcut cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșea o împreunare de covoare și cincizeci de chiotori la marginea covorului cu care se sfârșea a doua împreunare de covoare.
- ¹⁸ Au mai făcut și cincizeci de copci de aramă, cu care să se împreune acoperișul cortului, ca să alcătuiască un întreg.
- ¹⁹ Au făcut pentru acoperișul cortului o învelitoare de piei de berbec vopsite în roșu și o învelitoare de piei de vițel de mare, care trebuia pusă pe deasupra.

- ²⁰ Scândurile pentru cort le-au făcut din lemn de salcâm, așezate în picioare.
- ²¹ Lungimea unei scânduri era de zece coți și lățimea unei scânduri era de un cot și jumătate.
- ²² Fiecare scândură avea două urechi, unite una cu alta; tot așa au făcut la toate scândurile cortului.
- ²³ Au făcut douăzeci de scânduri pentru cort, înspre partea de miazăzi.
- ²⁴ Au pus patruzeci de picioare de argint sub cele douăzeci de scânduri, câte două picioare sub fiecare scândură, pentru cele două urechi ale ei.
- ²⁵ Au făcut apoi douăzeci de scânduri pentru a doua latură a cortului, latura dinspre miazănoapte,
- ²⁶ cu cele patruzeci de picioare de argint ale lor, câte două picioare sub fiecare scândură.
- ²⁷ Au făcut apoi șase scânduri pentru fundul cortului, înspre apus.
- ²⁸ Au făcut două scânduri pentru cele două unghiuri ale cortului în partea din fund;
- ²⁹ acestea erau făcute din două bucăți, începând de la partea de jos, și bine legate la vârful, printr-un cerc; la fel au făcut pentru amândouă scândurile din cele două unghiuri.
- ³⁰ Erau astfel opt scânduri, cu picioarele lor de argint, adică șaisprezece picioare, câte două picioare sub fiecare scândură.
- ³¹ Au făcut cinci drugi din lemn de salcâm pentru scândurile uneia din laturile cortului,
- ³² cinci drugi pentru scândurile celei de a doua laturi a cortului și cinci drugi pentru scândurile laturii cortului din fundul dinspre apus;
- ³³ drugul de la mijloc l-au făcut așa ca să treacă prin mijlocul scândurilor, de la un capăt la celălalt.
- ³⁴ Au poleit scândurile cu aur și verigile lor de aur le-au făcut așa ca să se poată petrece drugii prin ele, și drugii i-au poleit cu aur.
- ³⁵ Perdeaua dinăuntru au făcut-o din fir albastru, purpuriu și cărămiziu și din in subțire răsucit; au lucrat-o cu măiestrie și au făcut heruvimi pe ea.
- ³⁶ Au făcut patru stâlpi de salcâm pentru ea și i-au poleit cu aur; cârligele lor erau de aur și au turnat pentru stâlpii aceștia patru picioare de argint.
- ³⁷ Pentru ușa cortului au făcut o perdea din fir albastru, purpuriu și cărămiziu și din in subțire răsucit; aceasta era o lucrare făcută la gherghef.
- ³⁸ Au făcut cei cinci stâlpi ai ei cu cârligele lor, iar căpătâiele și bețele lor de legătură le-au poleit cu aur; cele cinci picioare ale lor erau de aramă.

Exodul 37:1 – 37:29

- ¹ Apoi Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; lungimea lui era de doi coți și jumătate; lățimea, de un cot și jumătate și înălțimea, tot de un cot și jumătate.
- ² L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut un chenar de jur împrejur.
- ³ A turnat pentru el patru verigi de aur, pe care le-a pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte.
- ⁴ A făcut niște drugii de lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.
- ⁵ A vârât drugii în verigile de la cele două laturi ale chivotului, ca să ducă chivotul.
- ⁶ A făcut și capacul ispășirii din aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate și lățimea, de un cot și jumătate.
- ⁷ A făcut doi heruvimi din aur bătut la cele două capete ale capacului ispășirii;
- ⁸ un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui.
- ⁹ Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor și uitându-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii.
- ¹⁰ A făcut masa din lemn de salcâm: lungimea ei era de doi coți; lățimea, de un cot și înălțimea, de un cot și jumătate.
- ¹¹ A poleit-o cu aur curat și i-a făcut un chenar de jur împrejur.
- ¹² I-a făcut împrejur un pervaz de un lat de mână, pe care a făcut un chenar de jur împrejur.
- ¹³ A turnat pentru masă patru verigi de aur și a pus verigile în cele patru colțuri, care erau la cele patru picioare ale ei.
- ¹⁴ Verigile erau lângă pervaz, și în ele erau vârâți drugii pentru ducerea mesei.
- ¹⁵ A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur; ei slujeau la ducerea mesei.
- ¹⁶ A făcut apoi uneltele care trebuiau puse pe masă, farfuriile, cățuile, potirele și ceștile ei, care slujeau la jertfele de băutură; le-a făcut din aur curat.
- ¹⁷ A făcut sfeșnicul din aur curat; a făcut sfeșnicul din aur curat, bătut; piciorul, fusul, potirașele, gămălioarele și florile lui erau dintr-o bucată cu el.
- ¹⁸ Din amândouă părțile lui ieșeau șase brațe: trei brațe dintr-o latură și trei brațe din cealaltă latură.
- ¹⁹ Pe un braț erau trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor, și pe un alt braț, alte trei potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor; așa era la toate cele șase brațe care ieșeau din sfeșnic.

- ²⁰ Pe fusul sfeșnicului erau patru potirașe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele și florile lor.
- ²¹ Era o gămălioară sub două brațe care ieșeau din sfeșnic, o gămălioară sub alte două brațe și o gămălioară sub alte două brațe; așa era la toate cele șase brațe care ieșeau din sfeșnic.
- ²² Gămălioarele și brațele sfeșnicului erau dintr-o bucată cu el, bătut în întregime dintr-o bucată de aur curat.
- ²³ A făcut apoi cele șapte candelale ale lui, mucările și cenușarele lui, toate din aur curat.
- ²⁴ A întrebuințat un talant de aur curat pentru facerea sfeșnicului cu toate uneltele lui.
- ²⁵ Apoi a făcut altarul pentru tămâie din lemn de salcâm: lungimea lui era de un cot și lățimea, de un cot; era în patru muchii, și înălțimea lui era de doi coți. Coarnele erau dintr-o bucată cu el.
- ²⁶ L-a poleit cu aur curat, atât partea de sus, cât și laturile de jur împrejur și coarnele. Și i-a făcut o cunună de jur împrejur.
- ²⁷ Sub cunună a făcut două verigi de aur, pe care le-a pus în cele două unghiuri din cele două laturi, ca să se vâre în ele drugii care slujeau la ducerea lui.
- ²⁸ A făcut niște drugi din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur.
- ²⁹ A făcut untdelemnul pentru ungerea sfântă și tămâia mirositoare, curată, alcătuită după meșteșugul făcătorului de mir.

Exodul 38:1 – 38:31

- ¹ A făcut altarul pentru arderile-de-tot din lemn de salcâm: lungimea lui era de cinci coți și lățimea, de cinci coți; era în patru muchii, și înălțimea lui era de trei coți.
- ² La cele patru colțuri, i-a făcut niște coarne dintr-o bucată cu el și l-a poleit cu aramă.
- ³ A făcut toate uneltele altarului: oalele pentru cenușă, lopețile, lighenele, furculițele și tigăile pentru cărbuni; toate uneltele acestea le-a făcut de aramă.
- ⁴ A făcut pentru altar un grătar de aramă, ca o rețea, pe care a pus-o sub pervazul altarului, începând de jos, așa că venea până la jumătatea altarului.
- ⁵ A turnat apoi patru verigi, pe care le-a pus în cele patru colțuri ale grătarului de aramă, ca să vâre drugii în ele.
- ⁶ A făcut drugii din lemn de salcâm și i-a poleit cu aramă.
- ⁷ A vârat drugii în verigile de pe laturile altarului ca să-l ducă. L-a făcut din scânduri, gol pe dinăuntru.
- ⁸ A făcut ligheanul de aramă, cu piciorul lui de aramă, din oglinzile femeilor care slujeau la ușa cortului întâlnirii.

- ⁹ Apoi a făcut curtea. Înspre partea de miazăzi, pentru curte, erau niște pânze de în subțire răsucit, pe o lungime de o sută de coți,
- ¹⁰ cu douăzeci de stâlpi așezați pe douăzeci de picioare de aramă; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.
- ¹¹ Înspre partea de miazănoapte, erau o sută de coți de pânză, cu douăzeci de stâlpi și cu cele douăzeci de picioare de aramă ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau de argint.
- ¹² Înspre partea de apus, erau cincizeci de coți de pânză, cu zece stâlpi și cele zece picioare ale lor; cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau din argint.
- ¹³ Înspre partea de răsărit, pe cei cincizeci de coți lățime, erau:
- ¹⁴ pentru o aripă, cincisprezece coți de pânză, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor,
- ¹⁵ și pentru a doua aripă, care era în fața ei, de cealaltă parte a porții curții, cincisprezece coți de pânză, cu trei stâlpi și cele trei picioare ale lor.
- ¹⁶ Toate pânzele de jur împrejurul curții erau din în subțire răsucit.
- ¹⁷ Picioarele stâlpilor erau de aramă, cârligele stâlpilor și bețele lor de legătură erau din argint, și căpătâiele lor erau poleite cu argint. Toți stâlpii curții erau legați între ei cu bețe de argint.
- ¹⁸ Perdeaua de la poarta curții cortului era o lucrătură făcută la gherghef din fir albastru, purpuriu, cărămiziu și din în subțire răsucit; avea o lungime de douăzeci de coți și înălțimea era de cinci coți, ca lățimea pânzelor curții;
- ¹⁹ cei patru stâlpi ai ei și cele patru picioare ale lor erau din aramă; cârligele și bețele lor de legătură erau din argint, iar căpătâiele erau poleite cu argint.
- ²⁰ Toți țărșii din jurul cortului și curții erau din aramă.
- ²¹ Iată socoteala locașului cortului întâlnirii, făcută după porunca lui Moise, prin îngrijirea leviților, sub cârmuirea lui Itamar, fiul preotului Aaron.
- ²² Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda, a făcut tot ce poruncise lui Moise Domnul.
- ²³ El a avut ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan, meșter la săpat în pietre, la cioplit cu meșteșug și la lucrat pe gherghef în materiile vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în în subțire.
- ²⁴ Tot aurul întrebuintat la lucru pentru toate lucrările Sfântului Locaș, aur ieșit din daruri, se suia la douăzeci și nouă de talanți și șapte sute treizeci de sicli, după siclul cortului.
- ²⁵ Argintul celor ieșiți la numărătoare din adunare se suia la o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, după siclul Sfântului Locaș.
- ²⁶ Câte o jumătate de siclu de cap, o jumătate de siclu, după siclul Sfântului Locaș, pentru fiecare om cuprins în numărătoare, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, adică pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de oameni.

- ²⁷ Din cei o sută de talanți de argint s-au turnat picioarele Sfântului Locaș și picioarele perdelei dinăuntru, adică o sută de picioare la cei o sută de talanți, câte un talant de picior.
- ²⁸ Și cu cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli s-au făcut cârligele și bețele de legătură dintre stâlpi și le-au poleit căpătâiele.
- ²⁹ Arama dăruită se suia la șaptezeci de talanți și două mii patru sute de sicli.
- ³⁰ Din ea au făcut picioarele de la ușa cortului întâlnirii; altarul de aramă cu grătarul lui și toate uneltele altarului;
- ³¹ picioarele stâlpilor curții de jur împrejur și picioarele stâlpilor de la poarta curții, și toți țărșii din jurul cortului și ai curții.

Exodul 39:1 – 39:31

- ¹ Cu materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărmiziu, au făcut veșmintele preoților pentru slujba Sfântului Locaș și au făcut veșminte sfinte lui Aaron, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ² Au făcut efodul din aur, din fir albastru, purpuriu și cărmiziu și din in subțire răsucit.
- ³ Au întins niște plăci de aur și le-au tăiat în fire subțiri, pe care le-au țesut în materiile vopsite în albastru, în purpuriu și în cărmiziu, și în in subțire; era lucrat cu măiestrie.
- ⁴ I-au făcut niște umărari care se împreunau cu el, așa că, la cele două capete ale lui, efodul era legat cu ei.
- ⁵ Brâul era de aceeași lucrătură ca efodul și prins de el; era de aur, de fir albastru, purpuriu și cărmiziu și de in subțire răsucit, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ⁶ Au pregătit pietrele de onix, le-au prins în legături de aur și au săpat pe ele numele fiilor lui Israel, cum se sapă pecețile.
- ⁷ Le-au pus pe umărarii efodului ca pietre de aducere aminte pentru fiii lui Israel, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ⁸ Au făcut apoi pieptarul, lucrat cu măiestrie, din aceeași lucrătură ca efodul: din aur, din fir albastru, purpuriu și cărmiziu și din in subțire răsucit.
- ⁹ Era în patru colțuri. Pieptarul l-au făcut îndoit; lungimea lui era de o palmă și lățimea, de o palmă; era îndoit.
- ¹⁰ Au pus în el patru șiruri de pietre: în șirul întâi – un sardonix, un topaz și un smarald;
- ¹¹ în al doilea șir – un rubin, un safir și un diamant;
- ¹² în al treilea șir – un opal, un agat și un ametist;
- ¹³ iar în al patrulea șir: un crisolit, un onix și un iaspis. Pietrele acestea erau legate în ferecăturile lor de aur.

- ¹⁴ Erau douăsprezece, după numele fiilor lui Israel; erau săpate ca niște peceti, fiecare cu numele uneia din cele douăsprezece seminții.
- ¹⁵ Pe pieptar au făcut apoi niște lănțișoare de aur curat, împletite ca niște sfori.
- ¹⁶ Au făcut două ferecături de aur și două verigi de aur și au pus cele două verigi la cele două capete ale pieptarului.
- ¹⁷ Apoi cele două lănțișoare împletite, din aur le-au vârât în cele două verigi de la cele două capete ale pieptarului;
- ¹⁸ iar celelalte două capete ale celor două lănțișoare le-au agățat de cele două ferecături și le-au pus pe umărarii efodului în partea dinainte.
- ¹⁹ Au mai făcut două verigi de aur, pe care le-au pus la cele două capete de jos ale pieptarului, pe marginea dinăuntru dinspre efod.
- ²⁰ Apoi au făcut alte două verigi de aur, pe care le-au pus la cei doi umărari ai efodului jos, pe partea dinainte a lui, tocmai acolo unde se împreună efodul cu umărarii, deasupra brâului efodului.
- ²¹ Au legat pieptarul cu verigile lui de verigile efodului cu o sfoară albastră, așa ca pieptarul să stea țeapăn deasupra brâului efodului și să nu se poată mișca de pe efod, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ²² Au făcut mantia de sub efod, țesută toată cu meșteșug din materie albastră.
- ²³ La mijlocul mantiei, sus, era o gură ca gura unei platoșe; gura aceasta era tivită de jur împrejur, ca să nu se rupă.
- ²⁴ Pe marginea mantiei au făcut niște rodii de culoare albastră, purpurie și cărămizie, din fir răsucit;
- ²⁵ au făcut și niște clopoței de aur curat, și clopoței i-au pus între rodii, de jur împrejurul mantiei:
- ²⁶ venea un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie pe toată marginea dimprejurul mantiei, pentru slujbă, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ²⁷ Au făcut și tunicile din in subțire, țesute cu măiestrie, pentru Aaron și fiii lui;
- ²⁸ mitra din in subțire și scufiile din in subțire care slujeau ca podoabă; izmenele din in subțire răsucit;
- ²⁹ brâul din in subțire răsucit, lucrat la gherghef și de culoare albastră, purpurie și cărămizie, cum poruncise lui Moise Domnul.
- ³⁰ Au făcut apoi și placa de aur curat, cununa împărătească sfântă, și au săpat pe ea, cum se sapă pe o pecete: „Sfânt Domnului”.
- ³¹ Au legat-o de mitră sus cu o sfoară albastră, cum poruncise lui Moise Domnul.

Moise a construit cu grijă cortul, iar instrucțiunile pe care le-a primit pe muntele Sinai au fost atent respectate. Textul biblic enumeră: (1) cortul cu diferitele sale țesături, perdele și părți (Exodul 36:8-38); (2) chivotul (Exodul 37:1-9); (3) masa pentru punerea înaintea a pâinilor (Exodul 37:10-16); (4)

sfeșnicul (Exodul 37:17-24); (5) altarul tămâierii (Exodul 37:25-29); (6) altarul pentru arderile-de-tot (Exodul 38:1-7); (7) ligheanul pentru spălare (Exodul 38:8); (8) curtea (Exodul 38:9-20) și (9) materialul folosit pentru cort (Exodul 38:21-31). Exodul 39 continuă cu descrierea efodului, a pieptarului și a altor veșminte preoțești.

Serviciile din tabernacul erau ilustrații ale Evangheliei, demonstrând întregul plan de răscumpărare al lui Dumnezeu. Diferitele ceremonii descriau: (1) modul în care Dumnezeu urăște și gestionează păcatul, (2) modul în care îi salvează pe oamenii pocăiți, (3) care este soarta celor răi și (4) modul în care El va asigura un viitor glorios în care răul nu va mai exista. În timpul anului, în sanctuar se desfășurau două slujbe diferite, dar strâns legate între ele: cea zilnică și cea anuală. Această slujire în două etape ilustra modul în care Dumnezeu tratează păcatul și îi mântuiește pe păcătoși. Prin serviciile zilnice din sanctuar, Dumnezeu îi asigura pe cei care se pocăiau că le iartă păcatele și le oferă mântuirea prin har. Pentru a primi acest dar al mântuirii, trebuia adusă o jertfă, iar aceste jertfe arătau spre moartea lui Mesia, al cărui sânge „ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7). Mărturisirea păcatului și acceptarea hainei neprihănirii lui Hristos erau în centrul acestui dar (Psalmii 32:1,2). În acest fel, păcătosul pocăit era asigurat de iertare și se putea bucura de mântuire.

Serviciul anual, îndeplinit în Ziua Ispășirii, demonstra modul în care Dumnezeu șterge păcatul, rezolvă problema păcatului și asigură un viitor fără păcat (Leviticul 16; Ioan 1:29). În prezent, slujirea lui Hristos în două etape în sanctuarul ceresc este o altă expresie a lucrării lui Dumnezeu pentru noi (Evrei 7:25) și va aduce soluția finală la problema răului (Daniel 7:13,14,22,27; 8:14; Apocalipsa 21:4). Sanctuarul era un loc de închinare la Dumnezeu, de laudă și de mulțumire la adresa Lui. Închinarea are ca scop menținerea relației cu Dumnezeu, care îi invită pe credincioși la acea părtășie.

Miercuri, 24 septembrie

Prezența lui Dumnezeu în cort

4. Studiază Exodul 40:1-38. Cum și-au dat seama israeliții de prezența lui Dumnezeu?

Exodul 40:1-38

¹ Domnul a vorbit lui Moise și a zis:

² „În ziua întâi a lunii întâi, să întinzi locașul Cortului întâlnirii.

³ Să pui în el chivotul mărturiei, și înaintea chivotului să atârni perdeaua dinăuntru.

- ⁴ Apoi să aduci masa și să pui pe ea cele rânduite. După aceea, să aduci sfeșnicul și să-i așezi candelile.
- ⁵ Altarul de aur pentru tămâie să-l așezi înaintea chivotului mărturie și să atârni perdeaua la ușa Cortului.
- ⁶ Să așezi altarul pentru arderile de tot înaintea ușii locașului Cortului întâlnirii.
- ⁷ Ligheanul să-l așezi între Cortul întâlnirii și altar și să pui apă în el.
- ⁸ Să așezi curtea de jur împrejur și să pui perdeaua la poarta curții.
- ⁹ Să iei untdelemnul pentru ungere, să ungi cu el Cortul și tot ce cuprinde el și să-l sfințești, cu toate uneltele lui; și va fi sfânt.
- ¹⁰ Să ungi altarul pentru arderile de tot și toate uneltele lui și să sfințești altarul; și altarul va fi preasfânt.
- ¹¹ Să ungi ligheanul cu piciorul lui și să-l sfințești.
- ¹² Apoi să aduci pe Aaron și pe fiii lui la ușa Cortului întâlnirii și să-i speli cu apă.
- ¹³ Să îmbraci pe Aaron cu veșmintele sfinte, să-l ungi și să-l sfințești, ca să-Mi facă slujba de preot.
- ¹⁴ Să chemi și pe fiii lui, să-i îmbraci cu tunicile
- ¹⁵ și să-i ungi cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi facă slujba de preoți. În puterea acestei ungeri, ei vor avea pururi dreptul preoției printre urmașii lor.”
- ¹⁶ Moise a făcut întocmai cum îi poruncise Domnul; așa a făcut.
- ¹⁷ În ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, Cortul era așezat.
- ¹⁸ Moise a așezat Cortul; i-a pus picioarele, a așezat scândurile și verigile și a ridicat stâlpii.
- ¹⁹ A întins învelitoarea care slujea de acoperiș deasupra Cortului, și pe deasupra a pus învelitoarea acoperișului Cortului, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ²⁰ Apoi a luat mărturia și a pus-o în chivot; a pus drugii la chivot și a așezat capacul ispășirii deasupra chivotului.
- ²¹ A adus chivotul în Cort; a atârnat perdeaua despărțitoare înaintea lui și a acoperit astfel chivotul mărturie, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ²² A așezat masa în Cortul întâlnirii, în partea de miazănoapte a Cortului, dincoace de perdeaua dinăuntru;
- ²³ și a pus pe ea pâinile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ²⁴ Apoi a așezat sfeșnicul în Cortul întâlnirii, în fața mesei, în partea de miazăzi a Cortului;
- ²⁵ și i-a așezat candelile, înaintea Domnului, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ²⁶ Apoi a așezat altarul de aur în Cortul întâlnirii în fața perdelei dinăuntru;
- ²⁷ a ars pe el tămâie mirositoare, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ²⁸ A așezat perdeaua la ușa Cortului.

- ²⁹ A așezat altarul pentru arderile de tot la ușa locașului Cortului întâlnirii; și a adus pe el arderea de tot și jertfa de mâncare, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ³⁰ A așezat ligheanul între Cortul întâlnirii și altar și a pus în el apă pentru spălat.
- ³¹ Moise, Aaron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în el;
- ³² când intrau în Cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, cum poruncise lui Moise, Domnul.
- ³³ Apoi a ridicat curtea împrejurul Cortului și altarului și a pus perdeaua la poarta curții. Astfel a isprăvit Moise lucrarea.
- ³⁴ Atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul.
- ³⁵ Moise nu putea să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea Cortul.
- ³⁶ Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra Cortului.
- ³⁷ Și când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica.
- ³⁸ Norul Domnului era deasupra Cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor.

Ultimul capitol din Exodul (40) descrie consacrarea cortului/tabernaculului și darul Decalogului. Consacrarea cortului a fost evenimentul culminant al poporului Israel la Sinai. Slava lui Dumnezeu este sfințenia Sa, caracterul Său și prezența Sa iubitoare, care este bunătatea însăși (Exodul 3:5; 33:18,19, NTR). Prezența Domnului a umplut cortul și era vizibilă ca un nor, slava Șechina. Cartea Exodul se încheie cu accentul pus pe prezența călăuzitoare a lui Dumnezeu, în norul Domnului ziua și în norul de foc noaptea. Într-un mod foarte real și puternic, poporul evreu avea să experimenteze nu doar realitatea lui Dumnezeu, ci și prezența Lui apropiată și continuă în timp ce îl conducea.

Moise a ridicat cortul în prima zi a primei luni din anul al doilea (Exodul 40:2,17). De asemenea, el a consacrat totul – inclusiv pe Aaron și pe fiii săi pentru preoție (Exodul 40:9,13-15) – cu untdelemnul pentru ungere. A trecut prin Locul Preasfânt, prin Locul Sfânt și prin curte, consacrand totul Domnului. Prin acest proces, el a inaugurat slujbele pentru întregul sanctuar (vezi și Numeri 7:1). Doar în timpul inaugurării cortului a putut Moise să intre în Locul Preasfânt; ulterior, doar marele-preot putea să slujească acolo în fiecare an în Ziua Ispășirii (Leviticul 16:2,17).

În trei ocazii afirmă textul biblic că o anume lucrare a fost terminată: (1) la sfârșitul săptămânii creației, Dumnezeu subliniază finalizarea lucrărilor Sale creatoare (Geneza 2:1-3); (2) la finalizarea cortului, textul biblic declară: „Astfel a isprăvit Moise lucrarea” (Exodul 40:33) și (3) acest lucru este exprimat și atunci

când Solomon a terminat lucrările la templu (1 Împărați 7:51). Această legătură între creație și sanctuarul lui Israel indică dimensiunea cosmică, ziua în care Domnul va locui cu cei răscumpărați pe Noul Pământ în Noul Ierusalim, care este „cortul lui Dumnezeu” (Apocalipsa 21:2,3; compară cu 22:1-4).

Când Dumnezeu a umplut cortul cu prezența Sa (Exodul 40:34) s-a atins punctul culminant al evenimentelor începute cu nașterea lui Moise și continuate cu înfrângerea zeilor egipteni în timpul celor zece plăgi, cu ieșirea din Egipt, cu înfrângerea armatei egiptene și, în final, cu revelația lui Dumnezeu pe muntele Sinai.

Care sunt modalitățile prin care, chiar și acum, poți simți prezența lui Dumnezeu? De ce este important să o simți?

Joi, 25 septembrie

Isus a locuit în mijlocul oamenilor

5. Cum este comparată întruparea lui Hristos cu cortul, în Ioan 1:14?

Ioan 1:14

¹⁴ Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.

Întruparea Domnului Isus este deopotrivă un mister și o știință exclusivă pe care cei răscumpărați o vor studia de-a lungul eternității. Apostolul Ioan afirmă că Hristos, luând asupra Sa trupul nostru, a arătat că locuiește cu noi într-un mod tangibil. Isus aici, în carne și oase, se mănă cu Dumnezeul Vechiului Testament, care a locuit cu israeliții în cortul de la Sinai și în pustiu, în timp ce călătoreau spre Țara Promisă.

În timpul întrupării Sale, Domnul Isus a trăit în mijlocul oamenilor. Ce concesiune inimaginabilă! Dumnezeul etern coboară la noi, ca unul din tre noi, pentru a ne asigura că El este cu adevărat „Emanuel, Dumnezeu cu noi”.

În Matei 18:20, Isus a spus că, acolo unde sunt doi sau trei adunați în numele Său, va fi și El în mijlocul lor. Hristos este cu poporul Său prin prezența Duhului Sfânt. El îi invită pe urmașii Săi să fie în relație strânsă cu El: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine” (Apocalipsa 3:20).

6. Ce ni se prezintă în Apocalipsa 21:1-3?

Apocalipsa 21:1-3

- ¹ Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.
- ² Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
- ³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeuul lor.

Noul Ierusalim se va coborî din cer pe pământ, iar Ioan declară: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeuul lor” (Apocalipsa 21:3). Nu există niciun templu în Noul Ierusalim (Apocalipsa 21:22), deoarece ce întreaga cetate este templul, sanctuarul lui Dumnezeu. Lungimea, lățimea și înălțimea orașului sunt egale (Apocalipsa 21:16), așa cum era și Locul Preasfânt din sanctuar, care avea formă de cub, adică avea toate laturile egale. Pentru eternitate, într-o lume fără păcat, moarte sau suferință, vom locui în prezența imediată a Dumnezeuului nostru.

Privind la ceea ce ni s-a promis prin Domnul Isus, cum putem învăța să rezistăm până la sfârșit?

Vineri, 26 septembrie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 30

„Construirea sanctuarului a fost precedată de un act divin de răscumpărare, și anume eliberarea lui Israel de sub puterea sclavagistă a Egiptului. Această eliberare, la rândul ei, a fost urmată de dorința lui Dumnezeu de a intra într-o relație permanentă de legământ cu cei din poporul Său. El avea să fie Dumnezeuul lor, iar ei aveau să devină poporul Său (Exodul 6:7). Modul în care aveau să relaționeze cu El și unii cu alții era definit de legea legământului. Cortul era într-adevăr un loc de întâlnire, un loc în care Dumnezeu și oamenii se întâlneau. Abia după răscumpărare și stabilirea unei uniuni permanente cu Dumnezeu prin legământ, poporul a avut acces la Dumnezeu în locuința Sa” (Andrews Bible Commentary: Old Testament, „Exodus”, 2020, p. 226).

Ellen G. White descrie scopul serviciilor din sanctuar: „În felul acesta, prin slujbele de la tabernacul și de la templul care i-a luat locul mai târziu, poporul era învățat zilnic marile adevăruri referitoare la moartea și la slujirea Domnului Hristos, iar o dată pe an, mintea tuturor era îndreptată spre evenimentele de încheiere a marii lupte dintre Hristos și Satana – purificarea finală a universului de păcat și de păcătoși” (Patriarhi și profeți, p. 358).

Zilnic: Numeri 34 – Deuteronomul 4; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 39

1. Care seminție locuia în cetăți?
2. Cu ce apelativ i s-au adresat lui Moise căpeteniile din familiile lui Iosif?
3. Din ce cauză S-a mâniat Domnul pe Moise?
4. Cum era muntele pe care a vestit Domnul legământul Său?
5. Care erau motivele pentru care apostolul nu s-a eliberat prin mituirea lui Felix?